

помацитѣ трѣбва да разнасятъ по Софийско поле и да я показватъ на „дивитѣ Французи“ (шопитѣ); б) *Воловъ* и *Икономовъ*, прѣслѣдвани отъ потерата, трѣбва да погинатъ въ вълнитѣ на р. Янтра, а псетата отъ село *Бѣла*, съ апетита на тюркестанската хиена, трѣбва да истърбушатъ подутитѣ имъ, и изхвърлени отъ водата подъ бѣленския мостъ, трупове; в) а Тодоръ *Каблешковъ*, виновника на първата бунтовническа пушка въ III-то револ. окръжие, трѣбва да се самоубие съ пищова на едно габровско заптие! . . . . .

Така било казано въ *неписаната книга*, така и станало! . . . . .

Водителитѣ на изрваитѣ смутове дѣлата си винаги исплащатъ съ главитѣ си — такъвъ е *неписания законъ* въ *писанитѣ книги*! . . . . .

На 27-и априли Бенковски съ вирната глава влѣзълъ въ с. Бѣлево и съ тона на *побѣдителъ* се е обръщаль къмъ чужденцитѣ и хората си, а на 7-и май съ наведена глава и умалѣли крака се опѣтилъ къмъ *Черната скала*, расположена въ срѣдата на тетевенската планина — умарлушенъ, съ наведена глава, и съ тона на *побѣденъ* той казалъ на тримата си вѣрни другари: „водете ме ако щете и въ *джендела*: свѣта за менъ вechъ несществува!“

По свѣтитѣ на *бай Станча* — говедарь — тримата вѣрни другари отвели войводата въ *Черната скала* и се скрили въ *Меча дупка*. *Бай Станчо* — говедарь — като настанилъ „опаснитѣ си гости“ въ *Черната скала*, и слѣдъ като имъ далъ говедарскитѣ си инструкции (не излазайте отъ мечата дупка доклѣ не дода), отпѣтуваль за Тетевенъ, съ цѣлъ да имъ донесе храна и дрѣхи за прѣдрѣшване. *Бай Станчо* арестували въ Тетевенъ, вързали го съ въже и го подкарали къмъ *Черната скала*, за да покажи мѣстото, гдѣто се скрилъ Бенковски — войвода. *Бай Станчо* неиздържалъ мжитѣ: хвърлилъ се отъ моста на р. *Видъ* и си разбилъ черепа. Такъво *самопожъртувание* отъ страна на простия българинъ за запазване живота на *българския бунтовникъ* е *едничкото*, което се срѣща въ цѣлата история на българскитѣ въстания. *Бай Станчо* заслужава *паметникъ*. Той живо ни напомня *самопожъртуванието* на